

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010054
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122010054.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Barbora Sopková na hlavnom pojednávaní dňa 07. 11. 2022 v trestnej veci obžalovaného Z. E., H.. XX. XX. XXXX N. C. C., takto

rozhodol:

obžalovaný: Z. E., H.. XX. XX. XXXX N. C. C., R. C. Z. XXX/XX/A, N.

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici sp. zn. 2 Pv 62/20/6601 - 49 zo dňa 25. 01. 2022 na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 18.15 h dňa 06. 11. 2019 v obci N., H. V.. R., N. C. M. K. S. Č. XX, H. X. S., bez predchádzajúceho slovného konfliktu, fyzicky napadol Q. D., H.. XX. XX. XXXX tak, že zaklopal na vchodové dvere, rodiny D., ktoré keď otvoril poškodený, tak ho bezdôvodne udrél rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, načo následne obvinený ušiel dole schodmi von pred bytový dom, odkiaľ začal kričať na poškodeného vulgárne slová, pričom nato poškodený taktiež išiel von pred bytový dom a tam uvidel obvineného „hajlovať“ a držať v ruke železnú tyč, preto si poškodený zobral do ruky taktiež železnú tyč, ktoré následne obidvaja vzájomne zahodili a išli oproti sebe a začali sa vzájomne biť, s tým že si dali takzvanú „férovku“, čím uvedeným konaním obvinený spôsobil Q. D., H.. XX. XX. XXXX, pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia, vyklbenie palca pravej ruky v oblasti MCP skĺbenia, pomliaždenie chrbta a ľavej sedacej oblasti a pomliaždenie pravého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali dobu PN 10 dní a obmedzenie obvyklého spôsobu života, minimálne 10 dní,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa o d k a z u j e poškodený Q. D. Z., H.. XX. XX. XXXX, H. C. K. XXX, X. E., s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 25. 01. 2022 na Okresný súd Banská Bystrica obžalobu sp. zn. 2 Pv 62/20/6601 - 49 zo dňa 25. 01. 2022 na obvineného Z. E., H.. XX. XX. XXXX pre trestný čin právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 264 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie. Svedok - poškodený Q. D. (H.. XXXX) bol o termíne hlavného pojednávania riadne upovedomený na adrese u S.. S. Š., K. XXX, pričom hlavného pojednávania sa bez ospravedlnenia nedostavil.

I.

Obžalovaný Z. E. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že v daný deň prišiel do bytového domu na R. V. XX N. N. K. K. O. C., ktorú išiel odprevadiť, lebo chcel cigarety. Stál teda pred jej bytom, pričom nevedel, že na opačnej strane chodby je byt, v ktorom býva Q. D. Z.. s rodinou. Q. brat Z. fajčil na balkóne, tak si ho všimol, ako ide do bytovky a zakričal na Q., ktorý vybehol z bytu a dvakrát obžalovaného udrel päšťou. Obžalovaný mu povedal, aby to nerobil, že nechce mať problémy a začal utekať dole po schodoch. Q. bežal za ním a vonku po ňom hodil železnú tyč a trafil ho asi do pleca, už si to presne nepamätá. Potom znova prišiel k nemu, znova ho opakovane udrel päšťou, už by sa asi aj pobili, ale potom prišiel Z. D., H. E. a ešte aj otec D. a všetci ho začali biť, naraz a spoločne. Nepamätá si presne, či ho bil aj svedok H. E., to mu už len po incidente hovoril A. F.. Celé sa to odohrávalo večer, okolo 18.15 h. Okrem O. tam bol ešte aj s A. F.. V minulosti už mal problém s D.X., riešilo sa to v úplne inej veci, oni ho totiž v minulosti okradli, on si prišiel pýtať svoje veci späť, pričom ho obvinili z rôznych vecí, ktoré on ani nevznáva. Vôbec v daný deň „nehajloval“, ani nemal v ruke žiadnu palicu či tyč. Jemu boli spôsobené zranenia, bol aj týždeň v nemocnici, práceneschopný bol potom celý mesiac. Mal otras mozgu, narazené rebrá. Nevie si vysvetliť, prečo poškodený tvrdí, že on ho mal napadnúť. Oni sú celkovo problémoví, preto ušli do Čiech. Keď obžalovaný zišiel dole, Q. po ňom hodil tú tyč, trafil ho ňou, potom sa rozbehol a bili sa. Ale poškodený napadol jeho, on sa len snažil brániť. No potom pribehol Z., ktorý mu stiahol kapucňu na hlavu, čiže dobre nevidel a potom ho už „márovali“ na zemi. Posledné, čo si pamätá je, že Q. D., K.. ho udrel, v dôsledku čoho ho „vyplo“ a prebral sa až v nemocnici. Viacerí ho bili na zemi, keď prišiel Q. (K.), myslel si, že ich ide rozdeliť, dohovoriť im, nech to nerobia, ale on obžalovaného zodvihol, napriahol sa a „proste ho vypol“, udrel päšťou. Je možné, že počas roztržky padli aj nejaké nadávky, ale vyhrážky určite nie. Do nemocnice bol Q. D., Z.. dovezený asi zároveň s obžalovaným, v lekárskej správe je ale uvedené, že si poškodený palec vykĺbil sám. Keď sa obžalovaný v nemocnici prebral, vedľa na ležadle bol poškodený, ale ako dlho a či vôbec bol hospitalizovaný nevedel. Svedok E. sa mu po skutku ospravedlniť neprišiel, ale nejak to neriešil, v podstate ani nevedel, že ho on kopol, pretože mal na hlave kapucňu, ktorú mu natiahol Z.. V ten večer vypil fľašu piva, nebol opitý, všetko vnímal. Nebol pod vplyvom žiadnych omamných látok, keby bol, bolo by to určite uvedené v lekárskej správe. Keď prichádzal k bytovke, kde bývajú D., nič nevykrikoval, no potom, už keď utekal von pred Q., tak už vtedy kričal, nech ho nechá na pokoji a tam mohli aj nejaké vulgarizmy padnúť, ale určite nie žiadne vyhrážky, také veci nerobí.

Svedok H. E. uviedol, že ten konflikt sa stal už pred tromi rokmi, je to dlhá doba. D. s obžalovaným to majú tak, že jeden deň sa bijú, druhý kamarátia. Už aj v minulosti mali medzi sebou nejaké spory, bolo tam viackrát atakovanie. V ten deň bol Z. E. opitý, prichádzal vo večerných hodinách s F. a vykrikoval, že ide D. zabiť. Svedok bol tiež pod vplyvom, oslavoval narodeniny, cez okno obžalovanému kričal, aby nevykrikoval v nočných hodinách popred panelák. On má totiž okno otočené od cesty, z tej strany sa aj vstupuje do paneláku, tak videl všetko. Asi päťsto metrov od paneláku, ako Z. E. prichádzal, vykrikoval, že prišiel D. zabiť. Svedok išiel na okno, kde býva, na ôsmom poschodí vo vedľajšom vchode, a zakričal, nech nevykrikuje, že je šesť hodín. Potom svedok zišiel dole, medzitým stretol suseda, ktorý mu povedal, že Z. tam dvíhal pravú ruku, hajloval, no svedok na to nereagoval, tam už sa obžalovaný bil s Q. D.. Prišiel k nim, obžalovaného kopol, potom sa pridali aj Z. D. a už sa začali biť. Je pravda, že Q. D., predtým ako svedok kopol obžalovaného, tak oni sa už bili. Potom pristúpil Z. a potom ešte aj ich otec, ale svedok sa už potom viacej nestaral. Z tej časti pred panelákom sa medzitým posunuli k stánku. O. C. B. A. F. sú nedôveryhodní, pretože sa na konflikt pozerali a smiali sa. Keby boli také kamaráti, ako sa robili, zavolajú pomoc, no oni pomoc zavolali asi až po dvoch hodinách, keď tam Z. už ležal. Potom sa ešte s obžalovaným párkrát stretli, veď sú z jednej dediny, svedok sa mu ospravedlnil za tú „kopačku“. V prípravnom konaní síce uviedol, že E. kričal: „Podťe von, vy cigáni skurvení!“, no s odstupom času si to už presne nepamätá, ešte aj od D. mal, že má vypovedať raz tak, raz tak

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku sa za súhlasu procesných strán oboznámila zápisnica o výsluchu svedka:

- poškodeného Q. D. Z.. (č. I. 25 - 39), ktorý uviedol, že dňa 06. 11. 2019 o 18.00 h sa nachádzal vo svojom trvalom bydlisku v byte jeho rodičov na adrese R. XX, N., H. Ô. S.. Z. E. zaklopil na vchodové dvere, išiel ich otvoriť a keď ich otvoril, dostal od E. úder päšťou na tvár. Ako ho udrel, tak utekal dole schodmi von pred bytový dom a odtiaľ kričal: „Pod dole ty kurva cigánska, lebo vás tu vypálím!“, zobral do ruky železnú tyčku a začal „hajlovať“. Na to išiel svedok dole, lebo sa bál o svoju rodinu. Keďže mal E. v ruke železnú tyč, aj on sa snažil jednu železnú tyčku vytrhnúť zo zeme, potom obaja tyče zahodili,

išli oproti sebe a začali sa biť. Bola to „férovka“, teda začali sa biť obaja v ten istý čas. Sami dvaja sa bili asi päť minút. Následne prišiel svedkov otec s bratom Z., ktorí ich rozdelili a svedok potom išiel domov. Keď bol doma, bolo mu zle, mal závrate, tak mu mama zavolała sanitku. Sanitka ho odviezla na urgent, kde zistili, že má zlomenú ruku, má odreniny, ale už si presne nepamätá, zdá sa mu, že na kolenách a na chrbte. Práceschopný nebol, stále chodil do práce. Uplatnil si nárok na náhradu škody. Z. E. vo svojej výpovedi klame, chce sa obhájiť, asi preto, že to tak nie je a je si vedomý toho, čo urobil.

Obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že on zaklopal na dvere rodiny D., ani to, že by schádzal dole po schodoch kričiac: „Pod' dole ty kurva cigánska, lebo vás tu vypálím!“. Tiež nie je pravdou, že by vzal do ruky železnú tyč, ani to, že „hajloval“. Je pravdou, že keď bol von, tak sa na neho D. v podstate vyrútili. Došlo aj k nejakým úderom, no predovšetkým oni bili obžalovaného, veď skoro zomrel. Pamätá si, že posledný úder päšťou do tváre mu dal Q. D. K., kedy asi zamdlel, lebo sa až následne prebral na urgente. Nie je pravdou, že by ich Q. K. B. Z. od seba oddeľovali.

- Z. D. (č. I. 40 - 43), ktorý vypovedal, že dňa 06. 11. 2019 o 18.00 h sa nachádzal v byte rodičov na R. XX N. N.. Nachádzal sa na chodbe medziposchodia na ôsmom poschodí, telefonoval s priateľkou. Nepočul, že by sa niečo pred bytom na ôsmom poschodí dialo, len videl, že dole schodmi uteká E.. Preto išiel smerom k ich bytu a videl ako jeho brat Q. nastupuje do výťahu. Nič mu nepovedal, išiel s ním výťahom. Následne prišiel pred bytový dom a tam videl Z. E., ako kričal slová: „Zabijem vás, cigáni!“, pričom v ruke držal nejakú tyč. Následne videl, ako si brat Q. asi zo zeme zobral drevenú palicu. Brat bol vzdialený od bytového domu asi 15 metrov a Z. sa nachádzal pri ihrisku, asi 20 metrov od bytového domu. Videl, že brat Q. B. Z. E. stáli od seba asi 20 metrov, niečo si kričali, ale už nevie čo. Potom videl, že obaja odhodili palice a rozbehli sa oproti sebe. Asi sa dohodli na „férovku“. Videl, ako sa Z. K. Q. bili, nikto sa do tejto bitky nezapájal. Bili sa päšťami, najviac päť minút. Potom sa tam zjavil otec, ktorý ich začal od seba rozdeľovať, on mu pri tom pomáhal. Ako spolu s otcov rozdeľovali Z. K. Q., tak k Z. pribehol H. E., ktorý kopol Z. jedenkrát do oblasti ramena, asi ľavého. Z. spadol na zem a potom bitka skončila. S Q. a s otcov išli domov. Už si nepamätá, či bol brat následne ošetrovaný a či prišla za ním sanitka, ale videl, že asi po desiatich minútach od incidentu prišla sanitka a polícia k Z. E.. Nevie, prečo E. hovorí, že bol napadnutý ako prvý. E. si určite vymyslel, že ho bil on, jeho brat, otec a H. E.. Nevie prečo aj A. F. tvrdí, že ho bili spolu s bratom, otcov aj H. E. „hajloval“ a kričal rasistické slová „zabijem vás kurvy cigánske“. „Hajloval“, keď zbehol dole z chodby tesne pred bitkou s bratom. Nevie popísať ani povedať, čo je „hajlovanie“.

- Q. D., K. (č. I. 44 - 48), ktorý uviedol, že 06. 11. 2019 o 18.00 h sa nachádzal vo svojom byte na R. XX N. N., driemal. Zobudil sa tesne predtým, ako mal ísť do práce, počul z okna nejaký krik. Išiel na okno, no nevidel, čo sa deje, len počul spoza domu krik. Neskôr zbadal, že dole pri rodinnom dome sa nachádza nejaký chlap, ktorý kričal a nadával. Kričal: „Pod' von, ak sa nebojíš smrti.“ a podobne. Na to videl, že z rohu obytného domu vybehol jeho syn Q., pričom si vzájomne nadávali s tým chlapom, ktorého videl a začali sa spoločne naraz biť. Potom videl, že spadli na zem a tam sa trhali. Obliekol sa, vyšiel von, stále sa ešte bili, no už asi 20 metrov od miesta, kde spadli na zem. Rozbehol sa k nim a obidvoch rozdelil. Chytil syna Q. odtiaľ preč a zbadal, že sa bil s Z. E., ktorého odsotil preč a vynadal mu prečo vyrýva do bitiek. Na to s Q. odišiel domov. Ďalší syn Z. sa tam tiež nachádzal, nevie, ako tam prišiel, no odchádzal domov s nimi. Z domu videl ako po 10 - 15 minútach prišla sanitka ošetriť Z. E.. Ohľadom vzniku celého konfliktu sa domnieva, že mama O. C. mala konflikt s jeho synom Q. a vie, že Z. sa kamaráti s O., tak sa mu asi posťažovala. Nevie prečo Z. tvrdí, že bol napadnutý prvý, ani to, že ho bili on, Z., Q. B. H. E.. Rovnako nevie, prečo to tvrdia F. K. O.. On nepočul žiadne „hajlovanie“, počul len ako nadáva na cigánov a syna Q., či sa nebojí smrti. Nepočul žiadne rasistické slová naňho, či na jeho rodinu, len nadával na cigánov.

- O. C. (č. I. 49 - 51), ktorá vypovedala, že si už na predmetný skutok nepamätá, lebo to bolo už dávno a bojí sa, že by to poplietla a uviedla nepravdu. Vypovedala aj dňa 29. 05. 2020, teda pred vznesením obvinenia, kedy uviedla, že dňa 06. 11. 2019 o 18.00 h odchádzala z pohostinstva N. K. Z. E. B. A. F., pričom išli spoločne k nej domov, pretože tam mala cigarety a chcela si ich zobrať. Spolu išli výťahom na Ô. poschodie bytového domu na R. XX N. N.. Keď vystúpili z výťahu, zbadala, že na chodbe sa nachádza buď Z. D. B. Q. D., Z.. Vie, že Z. niečo povedal tomu Z. Č. Q., nepamätá si presne, ktorý to bol, pričom tento dal Z. facku. Ona na to išla do bytu vziať cigarety a nevie, čo sa dialo na chodbe. Doma bola asi päť minút. Keď vyšla na chodbu, už tam bol len A. F.. Kým bola doma, počula krik von pred bytovým domom. Pozrela sa z okna a videla, že von sa už nachádza Z. E., ktorý mal v ruke železnú tyč.

Videla, že sa ňou oháňal, ale nevidela, že by ňou niekoho udrel. Po tých cca piatich minútach vyšla z bytu na chodbu, kde ju čakal A. F., s ktorým išla výťahom dole pred bytový dom. Ako vyšli, za rohom počuli krik. Išli sa tam pozrieť a videli, že sa tam bije Z. E. K. Q. D., Z., Z. D. a videla tam ešte aj H. E.. Videla, že bili Z., bolo tam kľbko ľudí, nevidela kto dával aké údery, určite sa však nik nebil tyčou. Po chvíli, možno troch - štyroch minútach, bitka prestala a Z. ostal ležať na zemi. Následne A. F. zavolať Z. sanitku. Z. E. počas celého incidentu určite „nehajloval“, ale kričal na niekoho z D.: „Pod' von, ty čierny kokot.“ a „Uvidíme teraz.“. Vie, že niekedy pred rokom bol incident, kedy Z. E. „hajloval“ rodine D., ale v tomto prípade to nerobil. Vie, že Z. sa neznáša s rodinou D., hneď ako vystúpili z výťahu a zbadali toho Q. Č. Z., tak povedal niečo s významom „cigánsky kokot“. Ona rodinu D. pozná dobre, vie, že oni nemajú radi, keď im niekto odporuje a keď sa povie niečo na ich adresu, či už slušne alebo neslušne, tak konajú agresívne. Aj keď Z. povedal nejaké vulgárne slová na ich adresu, nemali ho tak zbiť.

- A. F. (č. I. 56 - 59), ktorý uviedol, že dňa 06. 11. 2019 v čase okolo 18.00 h odchádzal z pohostinstva N. K. K. Z. E. B. O. C.. Išli odprevadiť O. priamo k nej domov na R. XX N. N.. Vystúpili z výťahu na Ô. poschodí, O. išla rovno domov zobrať cigarety, lebo si ešte chceli zapáliť. Na Ô. poschodí sa nachádzal aj Z. D., ktorý, keď ich zbadal, zaklopal na dvere svojho bytu, keďže tiež bývajú na Ô. poschodí, a zavolať svojho brata Q.. Následne Q. vyšiel z bytu, hovoril niečo v zmysle „čo tu E. hľadá“ a rovno Z. udrel raz päšťou do tváre. Potom už len videl, ako Z. E. uteká dole schodmi. Medzitým sa O. vrátila z bytu, spolu nastúpili do výťahu. Do výťahu sa natlačili aj Q. K. Z. a išli smerom dole k východu z bytovky. Počas jazdy výťahom povedal Q. B. Z., už si presne nespomína ktorý z nich, niečo ako: „A., nebuď vyklepaný, teba teraz neriešime.“ Výťahom zišli na prízemie, Z. B. Q. vybehli von. Videl, že Z. sa nachádzal pri ceste vo vzdialenosti asi 50 metrov od vchodu do bytovky. Videl tiež, že Q. chcel vytrhnúť zo zeme nejakú železnú tyč, čo sa mu ale nepodarilo. Q. K. Z. si niečo medzi sebou vykrikovali, nepočul presne čo, ale určite tam neboli žiadne rasistické narážky. Nevidel, že by mal Z. v rukách nejakú tyč. Následne videl, akoby Z. K. Q. vzájomne na seba fyzicky zaútočili. Nevie, kto koho udrel skôr, zdôraznil však, že Z., ako sa začali biť, ustupoval od bytovky preč. Naťahovali sa medzi sebou, udierali sa navzájom päšťami, ako sa bili aj spadli na zem, kde Z. začal mať prevahu nad Q.. Do bitky sa potom zapojil aj Z. a to tak, že pribehol k nim keď ležali na zemi a začal fyzicky napádať Z.. Nepamätá si už, či ho bil päšťami, či ho kopal. Z. sa podarilo vstať a chcel z miesta ujsť, čo sa mu však nepodarilo a opäť skončil na zemi, kde ho Q. B. Z. bili. Bili ho päšťami, aj ho kopali, kam trafili. Následne sa Z. znova podarilo vstať, pričom už na neho zaútočil z rozbehu H. E., ktorý ho kopol nohou do hornej časti tela. Z. B. H. potom spadli na zem. Z. potom na zemi bili Q., Z. B. H., ktorého odtiahli od cesty smerom do uličky k novínovému stánku. Tam započul, ako Z. B. Q. N. Z.: „Zahryzni sa do toho obrubníka!“ Následne zbadal, že sa k nim pridala aj Q. D. K., ktorý zo zeme zodvihol Z. E. a dal mu facku, pričom Z. nato spadol na zem. Toto sa opakovalo asi dva - trikrát. Následne bitka skončila, pričom Q. D., K. aj na neho zakričal niečo v znení „pod' sem, vyriešime aj teba“, ale jeho nechali na pokoji. Potom už len kriesil Z. E., ktorý odpadával, preto zavolať na linku 112. Táto bitka podľa neho vznikla preto, že Z. si dovolil prísť do bytovky, kde bývali D., no Z. určite nemal úmysel vyprovokovať žiadnu bitku. Aj keď mu bolo Z. ľúto, do bitky sa nezapojil, pretože nechcel mať problémy s políciou. Z. určite žiadne rasistické slová na rodinu D. nevykrikoval, pretože v minulosti boli za to obaja riešení, takže si dával pozor. Domnieva sa, že D. chcú celý incident zhodiť na rasizmus, nakoľko si sú vedomí, že je to jediná cesta ako sa vyhnúť trestu.

Súd sa v súlade s § 283 ods. 1 Trestného poriadku oboznámil aj so zápisnicami o konfrontácii svedkov (č. I. 62 - 72), z ktorých vyplynulo, že všetci svedkovia zotrvali na svojich výpovediach. Q. D. K., B. Z. Q. D. sa zhodne pýtali A. F. prečo nikto nevolal policajtov keď tvrdí, že Z. bili štyria (Q. K., Q. Z., Z. B. H.), na čo odpovedal, že on sám volal sanitku aj políciu.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bolo prečítané:

- odborné vyjadrenie Z. M. N., znalca v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia č. 2/2020 (č. I. 73 - 79) v záveroch ktorého sa uvádza, že poškodený Q. D. utrpel dňa 06. 11. 2019 pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia, vyklíbenie palca pravej ruky v oblasti MCP skĺbenia, pomliaždenie chrbta, ľavej sedacej oblasti a pravého kolena. Uvedené poranenia vznikli pôsobením tupého násillia stredne silnej intenzity na oblasť hlavy, s najväčšou pravdepodobnosťou možno predpokladať, že poranenia vznikli tak ako to uvádza poškodený - údermi päšťou do hlavy pomliaždenie hlavy, vyklíbenie palca pravej ruky mohlo vzniknúť úderom päšťou, ale aj pádom na zem, rovnako aj pomliaždenie chrbta, sedacej časti a pravého kolena. Q. D. utrpel poranenia, ktoré boli spôsobené početnejšími a viacerými údermi najmä do oblasti hlavy, ale aj kopancami do celého tela ako aj pádom na zem. Útoky boli vedené na

oblasť hlavy, čo je životne dôležitý orgán, ale vzhľadom na intenzitu útokov aj pri početnosti útokov nepredpokladá, že by mohla vzniknúť ťažká ujma na zdraví. Spôsobené zranenia nemali u poškodeného nemali za následok poškodenie ďalších orgánov. S najväčšou pravdepodobnosťou možno predpokladať, že zranenia nezanechajú trvalé následky. Trvalé následky možno hodnotiť po 1 roku od zranení. Ide o ľahké zranenia, doba liečby a doba PN je 10 dní. Na obvyklom spôsobe života bol poškodený obmedzovaný minimálne počas 10 dní bolesťami hlavy, chrbta, palca pravej ruky a pravého kolena. Bodové ohodnotenie zranení poškodeného bolo stanovené na 40 bodov.

Podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy

- priestupkový spis ČVS: ORPZ-BB-OPP3-505/2019-P (č. I 20 - 108)
- výpis z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. I. 214 - 217)
- odpis registra trestov (č. I. 218)

II.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky. Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie, pričom predmetom útoku je živý človek. Subjekt je všeobecný a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Objektom tohto trestného činu sú primárne medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom. Pritom ide o záujmy, ktoré sa určitým výraznejším spôsobom dotýkajú verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov. Obligatórne nemusí mať hmotný predmet útoku, ale zväčša (i v konkrétnom prípade) ho má - ľudské telo. Subjekt je rovnako všeobecný a z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Obžalovaný sa cíti byť nevinným zo spáchania skutkov kladených mu obžalobou za vinu. S poškodeným sa síce pobili, ale, zdôrazniac i rozsah svojich zranení, má za to, že skutkové podstaty trestných činov kladených mu za vinu nenaplnil. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že došlo k poškodeniu zdravia, a to ako na strane poškodeného, tak i na strane obžalovaného. Preukázaný však nebol začiatok ani priebeh skutku. Obžalovaný tvrdí, že odprevádzal kamarátku, kedy z dverí na rovnakom poschodí vyšiel poškodený, ktorý ho udrel päťou do tváre. Poškodený uviedol, že obžalovaný zaklopal na jeho dvere a otvoriac ich dostal päťou do tváre on. Svedok A. F. potvrdil verziu obžalovaného, že Z.Q. D. zavola na svojho brata Q., ktorý, otvoriac dvere ich bytu, obžalovaného udrel. Z. D. sa mal podľa vlastných slov nachádzať na medziposchodí (podľa obžalovaného bol na balkóne) a poškodeného evidoval len až ako nastupuje do výťahu. Q. D. K. bol vnútri v byte, kde drial pred odchodom do práce, takže, čo sa dialo na chodbe, tiež nevidel. H. E. sa nachádzal vo vedľajšom vchode, čiže fyzickú roztržku v bytovom dome Č.. XX nevidel, ale videl a počul prichádzať obžalovaného, ktorý vykrikoval, že ide D. zabiť. O.B. C. bola rovnako vo vnútri svojho bytu. Napriek tomu, že O. C. bola vypočutá pred vznesením obvinenia, súd jej výpoveď na hlavnom pojednávaní prečítal, pretože jej výpoveď v tomto procesnom štádiu poskytuje dôležité indicie o priebehu skutku, pričom tento svedok sa javí ako nezaujatý.

S prihladnutím na uvedené, ako aj s prihladnutím na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie sp. zn. 6To 9/2013 zo dňa 29. 10. 2014, uznesenie sp. zn. 1Tdo 53/2014 zo dňa 29. 10. 2014 a uznesenie sp. zn. 5To 13/2015 zo dňa 14. 01. 2016; použitie takej výpovede pripustil najvyšší súd aj v uznesení sp. zn. 5Tdo 54/2012 zo dňa 22. 11. 2012), súd pripustil vykonávanie dôkazu - prečítanie výpovede svedkyne O. C. uskutočnenej v čase pred vznesením obvinenia. Podstatnou je v takom prípade skutočnosť, aby nešlo o dôkaz kľúčový, rozhodný alebo jediný.

Vykonaním tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní nedošlo ani k porušeniu práv obžalovaného (právo na kontradiktórny postup), pretože tento bol oboznámený s jej obsahom a mal možnosť sa k výpovedi vyjadriť na hlavnom pojednávaní. Výpoveď O. C. v čase pred vznesením obvinenia nepriniesla žiadnu rozhodnú pre obžalovaného usvedčujúcu alebo oslobodzujúcu skutočnosť o trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu. V kontexte ostatných vykonaných dôkazov (po vznesení obvinenia) a v porovnaní s jej vlastnou výpoveďou po vznesení obvinenia obžalovanému ale tiež poukázala na rozpory vo výpovediach rodiny D. (S. Q. B. K. Z. B. Q.) o priebehu skutku. Obdobné skutočnosti vyplynuli aj z výpovede svedka F. po vznesení obvinenia, ktorý poskytol najobjektívnejší obraz o priebehu skutku bez toho, aby priťažoval či poľahčoval jednému z jeho aktérov, t. j. obžalovanému a poškodenému.

V zmysle záverov stanoviska č. 30 zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2010 (ktoré sú aplikovateľné aj v tejto veci bez ohľadu na prípadnú netotožnosť skutkových okolností) rozhodujúcim hľadiskom na posúdenie potreby opakovať výsluch svedka v prípravnom konaní po vznesení obvinenia je nepochybne jeho dôkazná hodnota. Ak výpoveď svedka neprináša pre trestné konanie rozhodujúci význam v podobe usvedčovania obvineného zo spáchania trestného činu, alebo naopak preukazovania jeho nevinu (vrátane preukazovania poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností), je bezpredmetné opakovať jeho výsluch po vznesení obvinenia. Ak ale výpoveď svedka je jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý prokurátor mieni oprieť obžalobu, je nevyhnutné výsluch svedka vykonať aj po vznesení obvinenia so zachovaním práva obvineného na obhajobu. Okrem vyššie uvedených hľadísk je nemenej dôležitý postoj obvineného, resp. jeho obhajcu k výsluchu svedka, ktorý bol vykonaný pred vznesením obvinenia. Do úvahy prichádzajú dva varianty: Po prvé, obvinený môže výpoveď svedka (svedkov) akceptovať bez toho, aby žiadal počas celého prípravného konania, vrátane oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, jeho zopakovanie, alebo po druhé, žiada jeho zopakovanie za prítomnosti svojho obhajcu. Ak obvinený, resp. jeho obhajca nežiada zopakovanie výsluchov svedkov vykonaných pred vznesením obvinenia (porovnaj primerane rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 58/2001) a ponecháva si tak priestor na svoju obhajobu v konaní pred súdom, je neefektívne zo strany orgánov činných v trestnom konaní duplicitne vykonávať výsluchy svedkov len pre formálne zachovanie práva obvineného na obhajobu. Na druhej strane, ak obvinený sám alebo prostredníctvom obhajcu žiada zopakovať výsluchy svedkov, je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní, aby posúdili celkovú dôkaznú situáciu, reálnu možnosť vykonať výsluch svedka, nevyhnutnosť tohto úkonu pre efektívnosť dokazovania pred súdom a rozhodli o potrebe vykonať výsluch svedka. V tejto súvislosti treba mať na zreteli, že vnútroštátne orgány majú postupovať tak, aby v priebehu celého trestného konania bolo minimálne aspoň raz poskytnuté obvinenému právo zaručené čl. 6 ods. 1 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na kontradiktórny postup). Pre spravodlivé súdne konanie tak postačuje, aby výsluch svedka bol vykonaný v prítomnosti obvineného, resp. jeho obhajcu v konaní pred súdom, čím sa vystavuje tento dôkaz kritickej preverke.

Keďže v prípade svedkyne O. C. došlo k prečítaniu jej výpovedí pred vznesením obvinenia ako aj po vznesení obvinenia na hlavnom pojednávaní, kedy obžalovaný mal právo sa k tejto vyjadriť a tento dôkaz zároveň nie je jediným, kľúčovým či inak rozhodnými pre posúdenie viny alebo nevinu obžalovaného či pre preukázanie poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností, nedošlo zo strany súdu k pochybeniu, ak došlo k prečítaniu výpovede svedkyne zo dňa 29. 05. 2020, hoci k vzneseniu obvinenia došlo až dňa 25. 01. 2021.

Výpovede svedkov sa teda rôznia a z ich záverov nemožno určiť presný začiatok konfliktu - nie je zrejmé kto koho napadol ako prvý, ani to, či tomu predchádzali nejaké vulgarizmy či vyhrážky. Kričať obžalovaného, už keď prichádzal počul iba svedok E., ostatní svedkovia v tejto fáze incidentu nezmieňovali krik, vyhrážky ani nadávky. Aj ďalší priebeh konfliktu popisovali obžalovaný, poškodený i svedkovia odlišne. Zhodli sa na tom, že obžalovaný utekal von, poškodený vybehol za ním. Následne poškodený opisoval, že obžalovaný mal v rukách železnú tyč, svedok Z. D. uvádzal, že obžalovaný držal tyč drevenú, ostatní svedkovia nespomínali žiadnu tyč. Medzitým mal obžalovaný poškodenému vulgárne nadával a „hajloval“, čo však rovnako nebolo bez pochyb dokázané. Obžalovaný pripustil (aj vulgárne) nadávky v štádiu konfliktu tesne pred bitkou pred bytovým domom. Poškodený tvrdil, že obžalovaný kričal ešte vnútri v bytovom dome „pod dole, ty kurva cigánska, lebo vás tu vypálím!“ a

následne mal bežať pred bytový dom, vziať železnú tyč a začať „hajlovať“. Z. D. počul obžalovaného kričať „zabijem vás, cigáni!“ až von pred bytovým domom a videl ho „hajlovať“ tesne pred bitkou s bratom, napriek tomu, že sám svedok nevie čo vlastne znamená „hajlovať“. Svedok E. počul obžalovaného vykrikovať, že zabije D.L., keď ešte len prichádzal k bytovému domu. Q. D. K. počul kričať „nejakého chlapa“ slová ako „pod' von ak sa nebojíš smrti“ a pozerajúc z okna videl, ako z bytového domu vybehol jeho syn a začal sa s tým chlapom biť. Celý čas ho nevidel ani nepočul „hajlovať“, len nadával na Cigánov. To, že by mal obžalovaný „hajlovať“ popreli aj O. C. B. A. F., samozrejme poprel to aj obžalovaný. Ani tento časový úsek teda nebol dokázaný jednoznačne. Obžalovaný, poškodený i svedkovia zhodne uviedli, že Z. K. Q. Z. sa začali biť, dali si tzv. „férovku“, bili sa vzájomne päťami. Ich výpovede sa však rozchádzajú v tom, či a kedy sa do bitky zapojili ďalší aktéri. Obžalovaný si spomína, že do bitky sa zapojil brat poškodeného Z.Á. a neskôr aj jeho otec, ktorý ho poslednou ranou „vypol“, pričom sa prebral až v nemocnici s otrasom mozgu a polámanými rebrami. Poškodený tvrdí, že sa bili s obžalovaným len oni dvaja, brat a otec ich od seba len oddeľovali. Podľa Z. sa bili len obžalovaný s poškodeným, obžalovaného ešte kopol aj H. E., inak sa do bitky nik nezapájal. Q. D. K. tvrdí, že on iba oddelil bijúcich sa poškodeného od obžalovaného. Niekde tam bol aj Z., ale nevedel, ako sa tam dostal a o jeho účasti v bitke sa nevyjadril. To, že do bitky boli aktívne zapojení okrem poškodeného aj jeho brat Z. a jeho otec však potvrdili (okrem obžalovaného) aj svedkovia E., F. P. C..

Následky bitky sporné neboli. Zranenia poškodeného, ako aj obžalovaného sú lekársky zadokumentované, avšak kým po obžalovaného prišla sanitka, ktorú zavolať svedok F. bezprostredne po skončení konfliktu, kedy ostal ležať v bezvedomí na zemi, v prípade poškodeného rovnako nie je jednoznačne preukázané, kedy a ako sa dostal na ošetrovanie do nemocnice. Samotný poškodený uvádzal, že po skončení konfliktu išiel domov, bolo mu zle, mal závrate, tak mu mama zavolať sanitku. Brat Z.Á. potvrdil že po bitke išli spolu domov, avšak si už nepamätal, či bol Q. ošetrovaný, či prišla k nemu sanitka, ale videl, že asi po desiatich minútach prišla sanitka aj policajti ku E.. Q. D. K. sa k ošetrovaniu svojho syna nevyjadril, potvrdil však príchod sanitky k obžalovanému. Nebolo teda jednoznačne preukázané ani, kedy presne vznikli zranenia poškodeného, ani kto mu ich spôsobil. Skutočnosť, že z odborného vyjadrenia znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia Z. M. N. vyplýva, že mechanizmus zranení vznikol poškodeným popísaným spôsobom nemôže byť bez ďalšieho pripísané na ľarchu obžalovanému, keďže z vykonaného dokazovania bez pochyb nevyplývalo, že spôsobené zranenia poškodenému spôsobil skutočne on. V prípade hromadnej bitky totiž mohlo vyklíbenie prsta, či deklarované pomliaždeniny nastať aj sotením iným účastníkom, prípadne pádom na zem, ktorý nemusel zapríčiniť výlučne obžalovaný. Nie je vylúčené ani to, že zranenia poškodenému po bitke spôsobila iná osoba. Nemožno tiež opomenúť rozsiahle zranenia, ktoré utrpel obžalovaný, ktoré mu podľa svedkov E., F. B. C., ako aj jeho vlastného vyjadrenia spôsobil poškodený s ďalšími členmi svojej rodiny (otcom, bratom), ktoré mali za následok týždňovú hospitalizáciu a práceneschopnosť v trvaní jedného mesiaca, pričom minimálne počas tejto doby bol sťažený jeho obvyklý spôsob života.

Nie je celkom bez významu ani to, že výpovede Q. D., Z., Z. D. B. Q. D., K. vykazujú určité podobnosti najmä v tom, kto začal bitku (obžalovaný) a kto bol poškodený (Q. D., Z.). Je ale nutné konštatovať, že detaily, za akých malo dôjsť ku skutku si ale tieto osoby nepamätajú presne, uvádzajú ich odlišne, dokonca aj tak, že sa v jednom čase (Z.) mal nachádzať zároveň na medziposchodí a pred bytom. Javí sa, že tieto výpovede boli vopred (v ich základných líniách) dohodnuté, keďže jednotlivé osoby už ale odlišne popisovali, aké slová mal obžalovaný kričať, čo malo byť dôvodom bitky, kto akú tyč mal v ruke a či vôbec nejakú tyč v ruke mal a pod.

Z predložených dôkazov, ktoré zabezpečili a vykonali orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd na hlavnom pojednávaní, jednoznačne nevyplývalo, že sa obžalovaný dopustil konania opísaného v skutkovej vete. Nie je možné aby strana, ktorá je stíhaná (obžalovaný), mala v právnom štáte očakávať, že za všetko, čo mu bude pričítané za vinu, bude hneď aj odsúdený, a to bez ohľadu na to, aké dôkazy a akým spôsobom boli vykonané. Je potrebné zistiť skutkový stav riadne. Pri vážnych pochybeniach vzbudzujúcich pochybnosti o jednoznačnej vine obžalovaného súd musel tohto spod obžaloby oslobodiť.

Súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a pri vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov konštatuje, že dôkazy v predmetnej veci vykonané na hlavnom pojednávaní nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti uvedené v podanej obžalobe, teda že skutok spáchal obžalovaný.

Je nevyhnutné spomenúť aj reflektovanie ústavnej zásady (a teda základného práva každého na prezumpciu nevinu formulovaného v článku 50 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky) do ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorej okrem iného vyplýva, že obvinený (obžalovaný) nie je povinný dokazovať svoju nevinu a nesmie byť donucovaný k priznaniu. Z ústavnej zásady prezumpcie nevinu ďalej vyplýva, že obvinenému je potrebné vinu dokázať a v prípade pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie sa musí rozhodnúť v prospech obvineného. Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako taká neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie nevinu. Prezumpcia nevinu teda vyjadruje objektívny stav, podľa ktorého o vine obvineného môže rozhodnúť len súd, pričom jeho rozhodnutie musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba.

V základnom práve na prezumpciu nevinu garantovanom Ústavou Slovenskej republiky je teda implikovaných niekoľko pravidiel, ktoré patria k obsahu práva na prezumpciu nevinu:

1. Dokázaná vina má ten istý význam ako dokázaná nevinu.
2. Pravidlo „in dubio pro reo“ znamená, že ak sú o otázke viny pochybnosti, ktoré nemožno rozptýliť dôkazmi, obžalovaného nemožno odsúdiť, ale treba rozhodnúť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť; toto sa však vzťahuje len na zisťovanie skutočného stavu, teda len na otázky skutkového charakteru.
3. Obvinený (obžalovaný) nie je povinný dokazovať svoju nevinu.

Pretože zásada zistenia náležitého skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie oprel o fakty, ktoré sú jednoznačné a nepochybné (a to nielen v rovine pravdepodobnosti), súd obligatórne v zmysle vyššie rozvedenej zásady „in dubio pro reo“ musel vychádzať zo skutkových okolností pre obžalovaného priaznivejších, v konkrétnom prípade z jeho tvrdenia, že skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil.

Podmienka náležite zistiť skutkový stav veci znamená, že v trestnom konaní musia byť všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť. Súd je názoru, že v danom prípade dôkazné bremeno obžaloba neunesla, nepredložila súdu dostatok nespochybniteľných dôkazov, ktoré by bez dôvodných pochybností dokázali, že skutok spáchal obžalovaný Z. E.P., preto ho podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Pretože obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, podľa § 288 Trestného poriadku poškodeného Q. D. Z.. súd podľa odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia alebo oznámenia.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.